

ORGANIZACE SOUČINNOSTI MEZI JEDNOTLIVÝMI DRUHY LETECTVA

V současné době uplatňování výsledků technického rozvoje ve vojenství se projevuje plně i v zavádění nové, moderní letecké techniky u frontového i vojskového letectva. S tím souvisí několik aspektů. Jednak je to zvýšení úderné síly, přesnost používané výzbroje, jejíž účinnost pak umožňuje snižovat nutné počty letounů v jednotlivých úderných skupinách, nebo proti cíli je možné působit stejnými silami, ale s vyšší pravděpodobností ničení a s vyššími účinky. To nám poskytuje další možnost v tom, že daným počtem letounů můžeme pokrýt daleko větší počet cílů. To vše, včetně působení letectva v hromadných úderech, kladé velký důraz především na otázky součinnosti mezi letectvem a pozemním vojskem, zejména mezi raketovým vojskem, dělostřelectvem a vojskem protivzdušné obrany, ale rovněž mezi jednotlivými druhy frontového letectva, popřípadě mezi frontovým letectvem a dál-

kovým letectvem hlavního velení, nebo mezi letectvem frontu a letectvem protivzdušné obrany státu. Z tohoto výčtu je patrné, že otázky součinnosti jsou velice obsáhlé, mnohostranné a patří mezi jedny z nejdůležitějších pro dosažení konečného výsledku a cíle plánovaných akcí. V článku se zabývám **problematikou součinnosti mezi jednotlivými druhy letectva frontu**, dále může být chápána ještě v operačním smyslu, a to jako taktická nebo operační.

Taktickou součinností máme na mysli takovou součinnost, kdy partneři působí navzájem v palebném styku a výsledky bojové činnosti jednoho prostředku jsou využívány druhým prostředkem ve velmi krátké době. Kdežto operační součinností rozumíme takový druh součinnosti, kdy partneři působí mimo palebný styk a výsledky bojové činnosti nejsou bezprostředně využívány druhým.

Organizace součinnosti mezi jednotlivými druhy letectva

Podle obecné definice je součinnost vzájemné sladění činnosti dvou či více různých prostředků co do místa, času a způsobu. Jejím obsahem je pak sjednocení úsilí v jediný systém, s cílem využít předností jednoho prostředku a eliminovat nevýhody prostředku druhého. Toho je možné docílit správným, lépe řečeno racionálním rozdělením úkolů mezi dané prostředky a jejich vhodným zplánováním.

Bojové řády jednotlivých druhů letectva otázky součinnosti upřesňují následovně: „**Součinnost letectva (stíhacího, stíhacího bombardovacího, průzkumného, dopravního) se svazy (svazky) pozemního vojska a se svazky (útvary) jiných druhů letectva a vojsk protivzdušné obrany záleží na sladění činnosti podle úkolů (cílů), prostorů (čar) a času. Organizuje ji nadřízený velitel. V nutném případě sladíže**

(upřesňuje) jednotlivé otázky společné činnosti velitel pluku, a to buď osobně, nebo prostřednictvím štábu.

Současně je v těchto předpisech ukázáno, jakým způsobem je možné dosáhnout úspěchu v součinnosti. Obecně lze říci, že úspěchu se docílí tehdy, bude-li jednotně pochopen cíl činnosti, budou-li vzájemně známy bojové úkoly, posloupnost jejich plnění a způsoby společné činnosti. To vše však vyžaduje přesné plnění úkolů co do cíle, prostoru nebo času. V průběhu bojové činnosti je pak nutné včas stanovit doplňující úkoly, součinnost neustále upřesňovat a jestliže byla narušena, pak ji neprodleně obnovit.

Při dohovorech součinnosti či jejím upřesňování je nutné mít na zřeteli i otázky vzájemného rozpoznávání, udávání cílů, označování vlastních vojsk, jakož i udržení či vytvoření jednotného systému uvědomování a orientace. K dosažení úspěchu je i nevyhnutelné udržování nepřetržitěho spojení a stálá výměna informací o situaci. K tomuto napomáhá i výměna představitelů mezi velitelskými stanovisky útvarů letectva a protiletadlových raketových útvarů nebo i mezi jednotlivými druhy letectva navzájem.

Potud obecně chápané otázky součinnosti tak, jak jsou dány bojovými řádů. Tyto je však nutné rozpracovat na konkrétní podmínky v dané situaci a mezi danými druhy letectva. Jedním ze součinnostíních vztahů, které je nutné řešit, je součinnost mezi stíhacím letectvem PVOS a frontou.

Tento vztah má řadu zvláštností v souvislosti s tím, že praktické stránky součinnosti jsou řešeny již v mírových podmínkách vzhledem k zařazení pilotů stíhacího letectva letecké armády do hotovostního systému PVOS při každodenní ostraze státní hranice. Přesto je nutné i zde otázky součinnosti upřesňovat, zejména při prověrkách hotovostních sil či nácvicích taktické součinnosti.

Součinnost mezi stíhacím letectvem frontu a PVOS se převážně zabezpečuje výměnou operačních skupin na stupni front – velitelství PVOS, nebo představitelů mezi stíhací leteckou divizí a divizí PVOS.

Cílem součinnosti je sladení bojové činnosti jednotlivých druhů vojsk k jednomu cíli, a to je co nejefektivnější využití sil a prostředků na náletovém směru k účinnému ničení prostředků vzdušného napadení.

Součinnostní orgány velitele PVOS (v období, kdy ještě nedošlo k oddělení systému PVOS a protivzdušné obrany vojsk)

v součinnosti s představiteli stíhacího letectva frontu řeší tyto základní otázky:

- přidělení prostorů odpovědnosti stíhacího letectva frontu,
- přidělení čar zasazení do boje frontového stíhacího letectva,
- činnost na společných čarách zasazení a její koordinace v průběhu bojové činnosti.

Základem k dosažení úspěchu při odrážení prostředků vzdušného napadení je již vlastní uskupení vojsk PVOS a frontu, které může být řešeno jako pásmové nebo prostorové. Toto uskupení by mělo zabezpečit zejména:

- u protiletadlového raketového vojska dotyk mezi útvary,
- u stíhacího letectva hlavně na styku překryt,
- využití radiolokační informace souřad pro zvětšení hloubky radiolokační informace.

Při řešení těchto otázek součinnosti mezi frontem a PVOS je třeba mít na zřeteli především tři základní cíle veškerého úsilí součinnostíních partnerů, a to:

- sladit vzájemnou činnost tak, aby zabezpečovala nepřetržitě působení na nepřátelské prostředky vzdušného napadení po čas celé doby jejich letu prostorem součinnostíních svazků,
- řešit otázky poskytování vzájemné pomoci svazkům a útvarům, které nejsou schopny vést boj se vzdušnými cíli následkem početní převahy nepřítele,
- vyřešit problematiku společného ničení prostředků vzdušného napadení ve styčných mezi útvary PVOS a stíhacího letectva frontu; tato otázka se však plně vztahuje na činnost i ostatních druhů vojsk, zejména PLRV.

V průběhu bojové činnosti pak součinnost mezi frontovým letectvem a PVOS by měla být zaměřena na soustředění úsilí k rozbití uskupení nepřátelského letectva, k nepřetržitému a efektivnímu působení na nepřítele a na zabezpečení rozšíření prostoru činnosti PVOS za postupujícími vojsky frontu. Otázka oddělení obou systémů, PVOS a protivzdušné obrany vojsk je řešena v průběhu plánování útočné operace v komplexu všech problémů, které s sebou přináší.

V průběhu bojové činnosti PVOS působí ve prospěch frontu a naopak frontové letectvo, ale i ostatní druhy vojska frontu, mohou působit ve prospěch PVOS.

PVOS může např. ve prospěch protivzdušné obrany vojsk plnit tyto úkoly:

- bránit pozemní vojska jak při jejich

rozvinování, přeskupování, tak i bránit jejich týlové objekty,

— organizovat výstrahu vojsk před napadením letectvem nepřítelů,

— bránit vzdušné výsadky v prostorech soustředění, při letu k linii fronty a od ní.

Frontové letectvo naopak ve prospěch PVOS může plnit následující úkoly:

— vést vzdušný i radiolokační průzkum vzdušných cílů nepřítelů,

— ničit prostředky vzdušného napadení, řídicí a velitelská stanoviště nepřátelského letectva na zemi,

— vést úspěšně bojovou činnost v prvním sledu, a tím vytvořit i výhodné podmínky pro vedení bojové činnosti vojskem PVOS.

Zvláštní pozornost je třeba věnovat součinnosti při společném působení stíhacího letectva frontu a PVOS. Tato činnost ovlivní již sestava a uskupení součinnostních sil a prostředků. Při součinnosti je mezi oběma partnery nutné vyřešit zejména:

— postup při odrážení prostředků vzdušného napadení,

— průzkum vzdušných cílů a organizaci výstrahy vojsk,

— součinnost mezi stíhacím letectvem frontu a PVOS při vysouvání protivzdušné obrany vojsk z prostoru bojové činnosti PVOS; tato otázka je řešena v komplexu s protiletadlovým raketovým vojskem i radiotechnickým vojskem.

Dále je třeba nově rozdělit prostory odpovědnosti při rozšiřování prostoru za postupujícími vojsky, způsob velení i materiálně technické zabezpečení, což jsou další důležité otázky, které by v praxi přinesly ještě další problémy, a ty by bylo nutné rychle vyřešit.

Při společné činnosti stíhacího letectva frontu a PVOS je nutné určovat a rozdělovat úsilí podle čar či podle cílů. Vždy je ale nutné přesně stanovit způsob velení a navádění stíhacího letectva. Je nezbytné, aby stíhací letectvo frontu mělo vždy určené prostory střežení a způsob manévru v nich. Velitel PVOS pak určuje stupeň hotovosti vyčleněných sil a způsob bojové činnosti stíhacího letectva v prostorech účinné palby PLRV. Zvláštní otázku zůstává i zabezpečení letištního manévru stíhacím letectvem.

Další součinností, která je uskutečňována mimo rámec frontového letectva, je součinnost s dálkovým letectvem hlavního velení. Jejím cílem je vytvoření podmínek pro splnění úkolu dálkového letectva. To znamená, že úkolem frontového letectva je zabezpečení průletu dálkového letectva ve stanoveném úseku jeho pásma průletu.

Na tomto úkolu se mimo dopravního letectva podílejí všechny druhy frontového letectva.

Stíhací letectvo frontu zabezpečuje stíhací obranu dálkového letectva, a to podle konkrétní situace a podmínek všemi způsoby bojové činnosti, od přepadu ze střežení na letišti až po vyčištění vzdušného prostoru. Tato činnost je pak konkrétně stanovena při dohovoru součinnosti, kde jsou určeny jednotlivé čáry, prostory střežení ve vzduchu, činnost je sladěna časově a jsou dohovoreny další podrobnosti, jako je způsob spojení, identifikace, volací znaky a všechny otázky, které zabezpečují splnění tohoto úkolu.

Stíhací bombardovací letectvo, bitevní a je-li v sestavě tak i bombardovací letectvo vedou ve prospěch dálkového letectva úderu proti pozemním cílům, které by mohly nepříznivě ovlivnit splnění úkolu dálkovým letectvem. Převážně půjde v tomto případě o úderu na předem plánované cíle, na které budou uskutečněny současné nebo postupné úderu. Zejména umlčení prostředků protivzdušné obrany nepřítelů v průletu dálkového letectva a na jeho bocích, místa velení, navádění a uvědomování letectva, letiště stíhacího letectva, prostředky radioelektronického boje a další cíle podle konkrétní situace. Při součinnostním dohovoru pak jde zejména o časové a prostorové sladění činnosti jednotlivých skupin frontového letectva, stanovení způsobu plnění těchto úkolů, včetně režimů letu k cílům a od nich.

Dálkové letectvo může využívat výsledků bojové činnosti i průzkumného letectva, ale i činnosti prostředků radioelektronického boje.

Zabezpečení všech těchto úkolů je uskutečněno výměnou představitelů mezi dálkovým a frontovým letectvem, kteří upřesňují požadavky podle toho, jak se jeví situace a konkrétní podmínky. Zabezpečení průletu dálkového letectva je důležitým úkolem frontu, a proto vedle letectva jej zabezpečují i další druhy vojska. Důraz je položen především na přípravu a následné zplánování konkrétní činnosti. Dohovor součinnosti se pak uskutečňuje mezi představiteli do všech podrobností.

Toto byla prozatím součinnost, která se uskutečňuje vně letectva frontu. To znamená s partnery, kteří velení frontu přímo nepodléhají a tudíž jde o spolupráci při plnění nebo zabezpečování společných úkolů dvou rozdílných partnerů.

Součinnost uskutečňovaná mezi jednotlivými druhy letectva frontu je prováděna

odbornými funkcionáři jako předchozí, ale jinými prostředky a způsoby. **Základním stupněm, kde se řeší otázky součinnosti, je front.** Zde stanovené závěry jsou výchozí pro součinnost na nižších stupních a vycházejí ze základního dokumentu, kterým je výpis z **Plánu organizace součinnosti**. Cílem součinnosti mezi jednotlivými druhy frontového letectva je vedle efektivního využití letectva frontu i zabezpečení jeho bezpečnosti vzájemně mezi sebou. Jejím základem je zplánování bojové činnosti, zejména jde-li o současnou činnost ve smyslu sladění úsilí co do času a prostoru. Ze zplánované bojové činnosti pak vyplývají úkoly pro jednotlivé druhy frontového letectva. V našich podmínkách to jsou úkoly pro stíhací, stíhací bombardovací, bitevní, průzkumné a dopravní letectvo. Avšak součinnost je uskutečňována i s vojenským letectvem, které může v určitých obdobích, zejména při plánování hromadných úderů protivzdušné i vzdušné operace působit ve prospěch frontového letectva, nebo naopak např. při vysazování taktických vzdušných výsadek vojenským letectvem je toto frontovým letectvem zabezpečováno.

Stíhací bombardovací letectvo je jedním z druhů frontového letectva a je jeho základní palebnou silou. Proto jednotlivé vazby v součinnosti mezi druhy frontového letectva popisují ve vztahu ke stíhacímu bombardovacímu letectvu, které uskutečňuje součinnost s celou řadou partnerů mimo rámec letectva (s pozemním vojskem, výsadky, RVD apod.), tak i mezi druhy letectva.

Součinnost s ostatními druhy letectva může být uskutečňována ze dvou hledisek:

- je-li stíhací bombardovací letectvo jiným druhem letectva zabezpečováno,
- působí-li stíhací bombardovací letectvo ve prospěch jiného druhu letectva.

Tato hlediska ovlivňují i obsah projednávaných součinnostních otázek. První hledisko je typické ve vztahu ke stíhacímu letectvu, druhé pak ve vztahu k dopravně výsadkovému nebo bombardovacímu letectvu, je-li toto v sestavě frontového letectva.

Stíhací letectvo může ve prospěch stíhacího bombardovacího letectva působit např. při zabezpečení letů úderných skupin, a to buď vytvářením skupiny přímé ochrany před napadením nepřátelskými stíhacími letouny nebo obranou prostoru bojové činnosti, blokováním letišť stíhacího letectva nepříteli apod. Podle konkrétní situace a úkolu je uskutečněn i dohovor součinnosti a jsou upřesněny i všechny

součinnostní otázky tak, jak stanoví bojové řády. Dále může stíhací letectvo zabezpečovat obranu letištního uzlu stíhacího bombardovacího letectva, a to buď průběžně v rámci obrany vzdušného prostoru, nebo speciálně v určených obdobích činnosti stíhacího bombardovacího letectva, např. při uskutečnění hromadných úderů, kdy zabezpečuje vzlet, popř. přistání úderných skupin před prostředky vzdušného napadení apod. Jiný vztah však nastane, když stíhací bombardovací letectvo se má zúčastnit odražení vzdušných cílů a tím posiluje stíhací letectvo. Pak bude nutné projednat i otázky navádění stíhacího bombardovacího letectva na tyto cíle, možnosti využívání naváděcích stanovišť stíhacího letectva či navádění stíhacích bombardovacích letounů letovody stíhacího letectva. Dále je nutné určit i jednotlivé prostory (odpovědnosti, střehu ve vzduchu), čáry zasazení do boje apod. až po způsob předávání vzájemných informací atd.

Je-li v sestavě frontového letectva zařazeno i bombardovací letectvo, bude součinnost s ním převážně představovat sladění úsilí co do času a prostoru. Toto je zabezpečeno při plánování bojové činnosti na stupni frontu např. při uskutečnění hromadných úderů. Avšak bude-li stíhací bombardovací letectvo působit ve prospěch bombardovacího letectva, např. při umlčování protivzdušné obrany před jeho průletem, pak je opět nutné k tomuto úkolu provést součinnostní dohovor s tím, že cíle, které je nutné ve prospěch bombardovacího letectva umlčet, určuje jeho velitel. Činnost je třeba sladit i časově, stanovit tratě letů, popřípadě způsob shromáždění skupin jednotlivých druhů letectva, způsob předávání či přebírání informací vzdušného průzkumu apod.

Součinnost stíhacího bombardovacího letectva s průzkumným bude uskutečňována na základě přejímání a předávání výsledků vzdušného průzkumu, ale zejména využíváním hromadné činnosti stíhacího bombardovacího letectva průzkumným letectvem, kdy je toto začleňováno do jednotlivých sledů a plní vlastní úkoly vzdušného průzkumu. K plnění těchto úkolů je možné však využít průzkumné letouny, a to k přímému průzkumu pohyblivých cílů, navedení úderných skupin stíhacího bombardovacího letectva na tyto cíle, nebo alespoň upřesnění jejich polohy jednotlivým skupinám. Toto je opět otázkou pro dořešení všech podrobností při dohovoru součinnosti.

Součinnost stíhacího bombardovacího letectva s dopravním výsadkovým letec-

tvem bude uskutečňována zpravidla při zabezpečování výsadkových operací, při zásobování operačních manévrovacích skupin a podobných úkolech. To však budou operace, které bude nutné plánovat komplexně na stupni frontu a otázky součinnosti budou převážně řešeny též na tomto stupni. Stíhací bombardovací letectvo se při tom bude podílet především na umlčování protivzdušné obrany, letišť stíhacího letectva, velitelských stanovišť, naváděcích, či stanovišť uvědomování letectva, rovněž i dalších cílů ve prospěch operačních manévrovacích skupin nebo výsadků samotných.

Způsob plánování a zabezpečení bezpečnosti skupin frontového a vojskového letectva, součinnost s PVO

Základním stupněm při plánování bojové činnosti letectva zůstává front. Plánování probíhá na základě zámýslu velitele frontu na velitelství letectva frontu. Je tam vytvořena skupina pro plánování bojové činnosti pod vedením náčelníka štábu nebo určeného funkcionáře, ve které jsou zástupci letovodské služby, operačního oddělení a zpravodajského oddělení. Tato skupina v součinnosti se skupinou plánování velitele frontu stanoví úkoly jednotlivým druhům letectva, cíle a úsilí na splnění určených úkolů. Na základě těchto údajů je letovodskou službou uskutečněno detailní zplánování činnosti letectva se základními propočty účinnosti i časovými rozpčty. V tomto období plánování je již uvažováno i se zabezpečením jednotlivých skupin frontového letectva, které se zúčastní společné činnosti. Jsou stanoveny osy tratí letů, čímž je zabezpečeno prostorové rozdělení letectva a tím i koordinace jeho činnosti. Je stanovován i způsob průletu průletišť, jeho zabezpečení radiotechnickými prostředky atd. Jsou sestavovány jednotlivé sledy letectva a způsob jejich zabezpečení prostředky radioelektronického boje i jejich obrana stíhacím letectvem.

Vlastní způsob plánování bojové činnosti je uskutečňován:

— Ručně, pomocí předem zpracovaných pomůcek a tabulek, na mapách a oleátech.

— S využitím výpočetní techniky pomocí již předem připravených projektů. K tomuto účelu byly výzkumným ústavem GŠ připraveny projekty pro hromadný oblet průzkumného letectva a řešení hromadného úderu frontovým letectvem. Tyto projekty pak poskytují i výsledky ve formě výstupních sestav (tabulek) i grafické podobě podle zvoleného měřítka.

Na základě dohovoru se zpracovává **Grafikon součinnosti**, ve kterém se uvádějí:

- hlavní úkoly jednotlivých druhů vojsk, které se na plnění úkolu podílejí,
- úkoly jednotlivých útvarů letectva,
- další otázky součinnosti jako zabezpečení, místa velení apod.

Jak jsem uvedl, otázky součinnosti mezi jednotlivými druhy frontového letectva mají velmi rozmanitý charakter a mohou být i různá hlediska, ze kterých je nutné pak k jednotlivým dohovorům součinnosti přistupovat.

— Dalším způsobem je i kombinace obou předchozích způsobů, tj. ručního plánování tratí letů a časových rozpčtů a využití výpočetní techniky, kdy pomocí připravených projektů jsou uskutečněny účinnosti výpočty.

Tyto způsoby plánování mají své výhody, ale i nevýhody.

Ruční způsob má výhodu v tom, že skupina plánování není prakticky závislá na jiných prostředcích či odděleních. Je soběstačná a vychází již z předem připravených podkladů a údajů. Nevýhodou je ovšem pracnost a časová náročnost, kdy vše je nutné zpracovat manuálně.

Oproti tomu využití projektů pro hromadný oblet, nebo hromadný úder frontového letectva dává možnost variantního řešení v relativně krátkém časovém údobí, má alfanumerický i grafický výstup. Protože tyto programy nám řeší řadu optimalizačních úloh, jako např. výběr cílů, dolety jednotlivých typů letounů, přiřazení cílů typům letounů podle stanovených palebných průměrů apod., jsou velmi náročné na zadání vstupních údajů. Všechny prostorové údaje je nutné zadávat v pravouhlých souřadnicích, neustále je aktualizovat, což se jeví jako velmi náročné na čas i vytížení lidí různých odborností. To je v současných podmínkách největší nevýhodou uvedeného projektu. Velkou výhodou však na druhé straně je především možnost variantního řešení optimálního použití letectva a v neposlední řadě grafický výstup ve zvoleném měřítku podle měřítka používané mapy.

V současných podmínkách jako nejvýhodnější se jeví třetí možný způsob, tj. kombinace ručního zpracování zákresů tratí letů, ale časové výpočty uskutečňovat pomocí rychlostních pravítek a účinnosti

nostní výpočty pomocí výpočetní techniky na základě připravených projektů. Tento způsob využívá výhod předchozích způsobů a částečně eliminuje jejich nevýhody.

Na základě takto připravených plánů jsou vytvořeny i předpoklady pro vlastní součinnost mezi jednotlivými svazky, útvary, či druhy letectva.

Další otázkou v tomto období plánování je součinnost s PVO pro zajištění bezpečnosti vlastního letectva před účinky vlastních prostředků PVO. Základem je vytvoření společného místa velení letectva a PVO frontu, kde je možnost vzájemného využívání informačních systémů i přímého spojení s podřízenými jak z letectva, tak i PVO.

Při hromadné činnosti letectva se osvědčilo využití výpočetní techniky pro sledování činnosti letectva v informačním systému na společném velitelském stanovišti, kdy je možné pomocí průmyslové televize přes televizní ústřednu na monitorech zobrazovat jednotlivé situace zakreslované na planšety letectva či PVO nebo zobrazit výstup z počítače MOMI ADT-4500 a další informace.

Pro využití počítače MOMI ADT-4500 v informačním systému byl zpracován projekt **Bojová činnost úderného letectva v průběhu hromadného úderu**. Tento projekt je určen k urychlení a ulehčení práce velitele letectva frontu a jeho štábu v období plánování hromadných úderů letectva frontu a k názornému zobrazení činnosti úderného letectva v jeho průběhu.

Na jednotlivých monitorech se zobrazuje plánovaná činnost letectva frontu, poloha jednotlivých skupin letounů v průběhu plnění bojového úkolu je znázorněna smlouvenými symboly v podobě plánové tabulky letů, interval zobrazení v reálném čase byl zvolen 1 minuta, což se ukazuje pro stanovený účel dostatečně.

Projekt nám zabezpečuje zpracování údajů pro 54 skupin v časovém rozpětí do 180 minut. Současně je však možné zná-

zornit, vzhledem ke kapacitě obrazovky, 18 skupin na dobu 35 minut. Po uplynutí této doby se automaticky znázorní další plánovaná činnost těchto skupin. Aby byla zabezpečena kontinuita sledování zobrazené činnosti, posledních 5 minut předchozího zobrazení zůstává zachováno.

V průběhu plánované činnosti je možné ji upravovat podle skutečného průběhu letu na základě nařízení velitele, hlášení podřízených či radiolokační informace a hlášení osádek. V průběhu zobrazení bojové činnosti je možné dělat např. tyto změny:

- změnit bojový úkol dané skupině letounů,
- opozdit vzlet skupiny po určený časový interval nebo vzlet odložit na neurčito,
- znázornit vzlet opožděných skupin,
- změnit plán letu nebo bojové činnosti,
- změnit počet letounů ve skupině podle skutečného počtu.

Vstupní údaje pro tento projekt zpracovává letovodská služba v průběhu plánování bojové činnosti. Při zahájení bojové činnosti pak probíhá zobrazení plánované činnosti v reálném čase a tato činnost je zobrazována na monitorech průmyslové televize na jednotlivých pracovištích jak na síle bojového velení i PVO, tak na síle řízení a koordinace letů. Tím je zabezpečen přehled o poloze jednotlivých skupin v průběhu hromadné činnosti letectva jak při letu k cíli, tak při návratu. Vytvořením tohoto systému informací, znalostí plánované činnosti a stanovením režimu letů v průletistích při letu k cíli a zpět se vytvářejí předpoklady pro bezpečnost vlastního letectva před účinky prostředků vlastní PVO. Bezpečnost mezi skupinami jednotlivých druhů letectva je zajišťována již při plánování činnosti letectva, zplánováním letů co do času, prostoru a výšky letu. Toto vše pak je výchozím předpokladem pro úspěšnou součinnost mezi jednotlivými druhy letectva frontu i PVO.

Ve svém článku jsem se zabýval otázkou součinnosti mezi jednotlivými druhy letectva a nastínil jsem i způsob součinnosti mezi letectvem frontu a PVO. Tato otázka je životně důležitá vzhledem k vlastní bezpečnosti letectva, na druhé straně i k zabezpečení co nejúčinnějšího použití prostředků PVO proti vzdušným cílům nepřítelů.

Z toho vyplývá, že otázkami součinnosti se musí zabývat velitelé všech stupňů, aby zabezpečili efektivní využití sil a svěřených prostředků při obraně vlastního území i v rámci koalice států Varšavské smlouvy.